

terum ad causas deducendas citatur. Vltimo allegat præiudicium Edicti contra Büllich / 1. 2. 3. Mandat. die Schazung betreffend. Ea propter ego Procuratorem tanquam negligentem in 4. vel 5. Marcas condemnarem, & Episcopum restituerem. Primo tamen Exceptiones in specie admitto, & concludo Episcopum restituendum, considerando maxime circumstantias illius causæ.

VOTVM DOMINI P.

Quod pœna prioris mandati commissa sit, dubium non est, cum sententia condemnatoria sit lata. Ideoque dictæ sententiæ, quoad hanc pœnam, cum Domino Referente inhæreo. Arctioris quoque mandati pœnam, clausula in fine iustificatoria non obstante, similiter commissam teneo. Iuxta sententiam autem Cameræ, Rei simpliciter parere debebant: quia vero id non factum, inciderunt in eam. Nec potest per errorem Cancellariæ turtari: quod per sententiam & communem cognitionem ita fuit decisum. Vnde concludo, tam quoad arctius, quam quoad simplex mandatum, sententiæ simpliciter inhærendum, exceptionesque Reorum, postquam ius partiam quæsitum est, nullo modo admitti vel acceptari posse, sed Reos in pœnam tam simplicis, quam arctioris mandati pure, prout aduersarius petit, de iure declarandos esse. Si tamen postea ratione allegatæ impossibilitatis viam restitutionis aggrederentur, facile ipsis, quoad pœnam arctioris, priuationis scilicet, succurri posse. Cum vero hoc casu Procurator non sit soluendo, ideo Reis extraordinarium indulgendum. Nolo tamen restitutionis in sententia expressam mentionem facere: Ne potius Aduocati, quam Iudicis munere fungamur. Quod si domini, vigore clausulæ secundi Mandati, volût adhuc dare terminum, non vult aduersari.

SENTENTIA.

In causa H. R. contra L. & Scabinos ibidem Reos, Mandati executorialis: D. W. petitionem suam in Exceptionibus 19. Iunii, pro restitutione in integrum, ratione iam declaratæ pœnæ Mandati simplicis factam, denegamus: & sententiæ 20. Septembris, Anno 75 latæ, dictis Exceptionibus non obstantibus, inhærentes decernimus, quod d. Rei intra tempus trium mensium, quod illis ex officio, & ex superabundati præfigimus, docere debeant, arctiori mandato per omnia, tam ratione pœnæ declaratæ, quam executionis paritum esse: sub ea comminatione, nisi ita egerint, quod tunc ratione petitiæ declarationis pœnæ arctioris, ad instantiam D.

B. fieri debeat, quod Iuris est.

RELATIO III.
In Causa I. B. contra V.

SUMMARI.

- 1 Rei vnus causa quando sunt plures, & vna actione conueniuntur, qui erit iudex. & nu. 2.
- 3 Hæredes in diuersis locis commorantes, ad eundem Iudicem forumq; defuncti remitti debent. Ratio num. 4.
- 5 Pacta super hereditate viuientis quando valeant.
- 6 Iudex contractus, vel quasi, decernere potest immisionem bonorum contumacis, etiam alibi factorum.
- 7 Locus vbi actus celebratur, semper inspicitur. Quod extenditur. nu. 89.

SVBMISSIO arctiorum executorialium causa. Tenor Executorialium. Mandatur Reis, vt exequantur sententiam H. latam, sub pœna sex marcarum auri, infra sex septimanas, sub dato 29. Nouemb. Anno 20. Executū fuit hoc mandatum à nuncio ipsi consuli 2. Febr. Anno 71.

Decimaquarta Maii, Anno eodem V. dedit exceptiones contra mandatum. Tenor: Non tantum personas, sed etiam bona, quorū executio petitur, non tantum non esse sita sub ipsorum territorio, sed sententiam etiam latam in alieno territorio, nempe H. Et sententiam esse ipso iure nullam. Petit pronunciarī, daß seine Principales dem Mandat zu gehorsamen nicht schuldig / sed cassandū, & causam ad competentes iudices, ratione rerum & personarum, remittendam esse.

Nota: Quando vnus causæ sunt plures Rei, quorū ¶ vna est ratio & defensio, & vna actione conueniuntur, superior erit omnium Iudex, Bald. in auth. hoc ita, C. de duobus Reis. per tex. in l. omnes tutores, C. arb. tut. Et ff. de quibus rebus ad eundem Iud. eatur, Qui tit. ad hoc videtur restringi. Item: opposita incompetencia, si ¶ nihilominus procedatur, tenebit iudicium, si nō appellatur, c. ex parte, de appellat. c. si à Iudice. de appellat. in 6. Ias. & Dd. in l. 2. si quis in ius voc. non ier. ibi Bart.

Duodecima Septembris, Anno eodem: C. dedit Replicas, gibt zu bedencken / daß S. ein Kindtschafft gemacht / vnd sey solche zu H. inter vtriusq; partis heredes, dergestalt gemacht daß auff absterben beyder Eltern / die Kinder gleichen theil haben sollen / haben den Contract allda gehalten / die Theilung der Zahnuß verriicht / auch andere Theilung angefangen. Item, es seyen die Partheien vnder allerley Obriigkeit geseffen. Wann dann Supplicantes ihrer Person halben / vt heredes, in loco defuncti geseffen / vnd vmb aller von der Erbschafft herrhührenden Güter ansprach wegen / Rechtsvrbietig: ideoque etiam coheredes ibi stare debere. Debent enim heredes ¶ in diuersis locis commorantes, ad eundem iudicem forumq; defuncti

A 3 remit-

remitti. l. i. C. de quibus rebus ad eundem iud. eatur. Bald. l. fin. C. de edict. D. ADR. 101. n. 45. Non releuare, bona non esse in H. sed V. territorio sita, weil dieselben Güter von der Principal Erbschafft/so in H. gehalten/ vnd da der mehrertheil gelegen/abgesöndert. Nam vbi maior & potior pars † bonorum est, ibi agendum, §. si vero absit, de hered. & Auth. Falcid. l. i. de heredit. l. si fideicommiss. de pact. Et multa inconuenientia timenda, si ratione omnium partium hereditatis, pro situ vniuersi cuiusque in diuersis locis agendum, & vniuersalis actio in partes distrahenda esset: Sonderlich/ weil die Erbrecht vngleich.

Sic etiam non releuare das angezogen Erb, recht zu V. mit Verfangung der Güter eygen, thums/ vnd daß Supplicanten Vatter diesel, ben/so lang er gelebt/zuwessen gehabt. Cum hoc statutum non extendat se extra territorium. Etposito statuto, etiam forenses teneri: tamen Reos durch die fürgenommene Theilung vnd Verspruch willfürlich dauon abgestanden. Et pacta † super hereditate viuientis valent: dummodo is consentiat, de cuius hereditate agitur, l. final. Cod. de testam. Wann dann Rei principales, von regen der gemeinen Erbschafft vnd Theilung/ auch dabey gethanen Verspruch/ sich der Gericht zu H. vnderwürffig gemacht: Sequitur, quod Iudices priores in cōtumaciam non respondentium, ad primum decretum procedere, & Iudices V. pro executione requirere potuerint, qui etiam exequi debuerint. Iudex namque contractus, vel † quasi, decernere potest immisionem bonorum Contumacis, etiam alibi sitorum, cap. Romana, §. contrahentes, de foro compet. Bartol. in d. l. heres absens, de iudic. Et quia ratione bonorum & contractus diuersi iudices adiri deberent, etsi pars bonorum in V. sita sit. Weil aber die Theilung vnd Verspruch zu H. geschēh/ so were die electio penes Actorem, c. cum sit. ibi Panorm. num. 2. c. dilecti filij, num. 10. de foro compet. Sed quia mandatum rite impetratum, incompetentiam neque fundamentam neque probatam, petit, vt in causa possessoria summarie & executiue, die auch allein in iure, vnd gar nicht in facto streitig sey/ absque vltiori mora sententia feratur: dictamque ciuitatem V. in Mandato pœnam insertam incidisse decernere, dimidiam impetrantibus adiudicare, & vltiorem partitionem per arctiores executorialibus, cum expensis, fructibus, interesse & damnis iniungere.

Quarto Martii Anno 72. B. dat Duplicas, & concludit. Tenor: Inique peti declarationem pœnæ & arctiores processus, sed potius cassandum mandatum, cum expensis, officium Iudicis desuper implorando.

V O T V M.

Subsistimus in puncto arctiorum executorialium, & an eæ sint decernendæ, vel non, multa consideranda occurrunt, tam ex meri-

tis principalis causæ, quam ex processu & validitate prioris sententiæ: merita hoc casu consistunt & dependent principaliter ex asserta consuetudine, ex qua fundatur & ordinatur contractus inter coniuges, ratione vnionis prolis: quo casu disponunt iura, vt traditur per Dd. in l. i. C. de S. S. Eccles. & l. de quibus. de ll. Et per ea semper inspiciatur locus, vbi actus celebratur, † l. 3. in fin. de test. l. i. C. de emancip. lib. §. vlt. Instit. de satisfact. Idque siue in contractibus, siue † in iudiciis, in testamentis, instrumentis, siue aliis consiciendis. Ita quod instrumentum factum coram duobus testibus, in locis, vbi non requiritur maior solennitas, valet vbique. Ita omnes Dd. in l. i. & l. de quibus. de ll. Sic etiam vbi † loquuntur de his, quæ meritum vel decisionem causæ concernunt: Et tunc aut in his, quæ pendent à voluntate partium, vel per eas mutari possunt: Et tunc inspicuntur circumstantiæ voluntatis: quarum vna est statutum loci, in quo contrahitur, & domicilium contrahentium, l. si seruus plurium, in fin. de leg. i. Quia potius est quæstio facti, quam iuris. Sed in executione instrumenti attenditur locus, vbi agitur, vel fit executio: Quia fides instrumenti concernit meritum, & virtus executoria & modus exequendi concernit processum.

An vero contractus assertus inter coniuges sit validus, & iure consistat, ego dubito; quia ex actis relatis & probatis hoc satis non aduertere potui.

Qua itaque via in tanta perplexitate tuto sit eundem, propemodum subsisto, præsertim cum non constat, an Rei ex communi hereditate, vigore contractus parentum, & vnionis, aliquid perceperint, vel non. Quicquid autem sit, puto non inconsumtum fore, si Iudiciata Cameræ non grauaretur, & iura partium tanti valoris essent, vt ex dictis causis, & multis circumstantiis negotij principalis causa huc adduceretur, per text. in cap. super quæstionum, de offic. delegat. & l. iudicium soluitur, ibi Dd. de iud.

Conclusum omnium voto: prioribus executorialibus adhuc in hęcendum, & comminandum Iudicibus, sub decretione arctiorum processuum.

RELATIO IV.

Actorum vtriusque instantiæ, In Cau-
sa Schuldtheiß vnd Gericht der vic
Dörffer / contra Cas-
par Balthasarn
von J.

S V M M A R I A.

- 1 Dotium priuilegia quæ & quanta.
- 2 Instrumenta, nisi ab omnibus, quorum interest, cancellentur semper valent.

3 Immi-